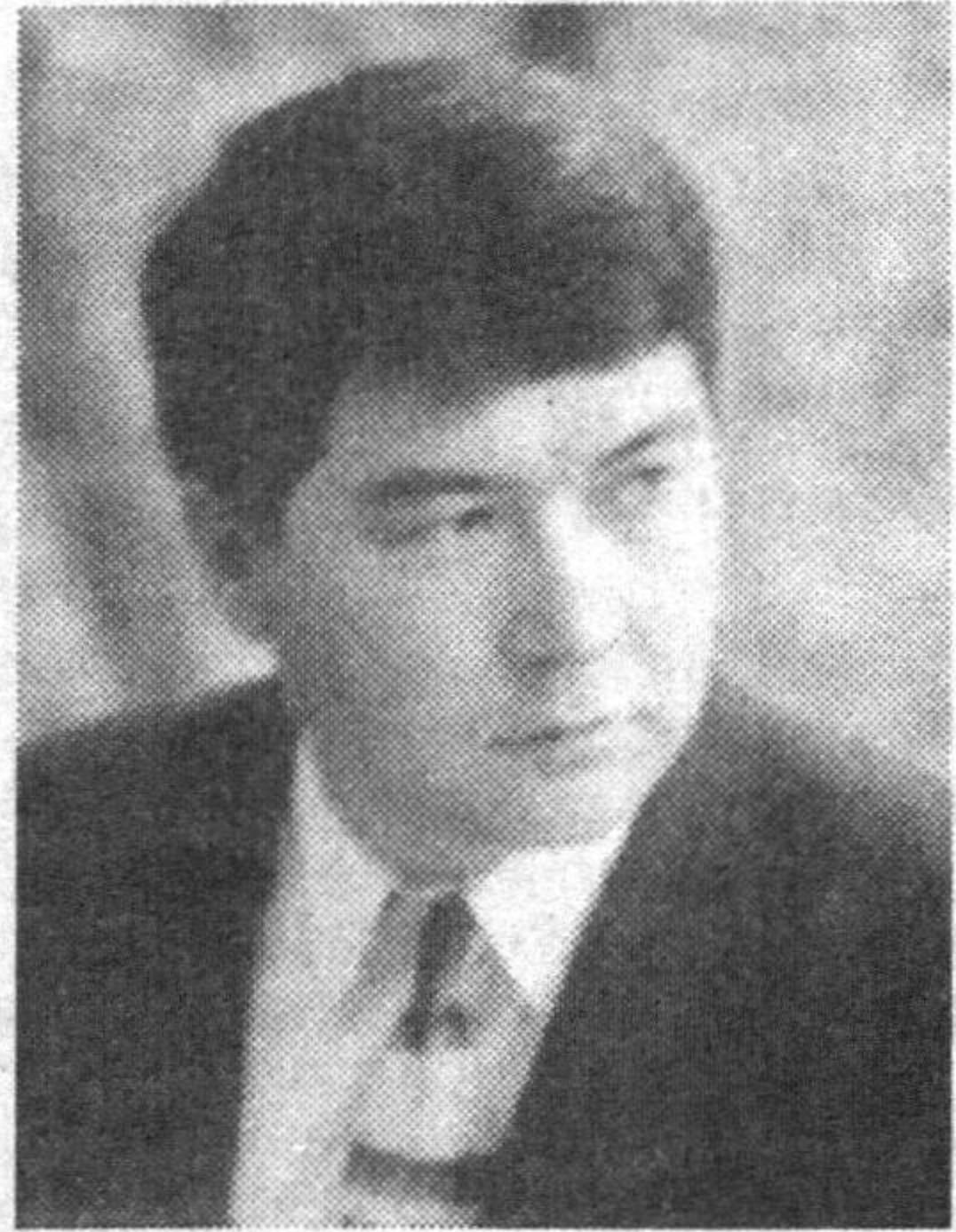

Мұхаммад ИСМОИЛ

Ишқ ахлиға армон йўқ

Бир сир бор оташдир چўғ каби,
У асло бўғинедан кетмасин.
Севгининг бор ёғиз талаби,
Сев, аммо севаман демагин.

Ишқ — асли азалдан дард эрур,
Хасталар деч қачон енгмаган.
Доҳ ичра алами шарт келур,
Севгину демагин — «Севаман».

Шодлигинг ортмайди айтсанг гар,
Ва ёки камаймас дилда гар.
Соҳтага айланар мұқаррар,
«Севаман» демагин севсанг ҳам.

Айттилар у севги сўнгандо
Ё ўйлани бўлганда аёп.
Ва ёки паймана тўлганда
Бу калом айттилар, сен ишон.

Мен ҳам кўниб қалбим арзига,
Ишқим сўзлаб, қилганд бир даъво.
Аммо айтмоқ севги ҳакига
Хиёнат ва энг оғир жазо.

Ошик ахлиға асли
Айрилиқсиз замон йўқ,
Енгандан ҳижрон фасли
Ҳайқириксиз забон йўқ.

Юрак ўртнан рамда,
не кўрмадим оламда.
Ёрдан айрилоқлик ҳам
бор экан пешонамда.

Ўтиб кетар дегандим,
баҳор фасли ёғди қор,
Қанча ётиб севгандим,
шунча хорман, шунча хор.

Қанча баҳтга зор бўлсан,
шунча эдим баҳтиёр.
Тақдиримга ташлаб ғам,
энди ёғаётпир қор.

Ёрга етмоқдан ўзга
ишқ ахлиға армон йўқ.
Ишқин тартиб этмоқка
қоюда йўқ, фармон йўқ.

Севги дарси бўлганда,
олар эдим сабоқ ман.
Малубдирман, бу фандা
саводсизман, пўноңқман.

Гам тубига чўқсанман,
нажотидирсан — муҳаббат,
Сен келмасанг йўқдайман,
ҳаётидирсан — муҳаббат.

Сиз менга кўёшиз,
Мен сизга кўйман?
Мен сизни севаман,
Сиз-чи, билмасман?
Бу севги бағримни
Тилгани тилган,
Сизни деб телбаман,
Сиз-чи, билмасман...
Бир сизни деганман —
Ташлаб кетмасман.
Хиёнат қилмасман,
Сиз-чи, билмасман...

Сизни ардоқлашиби,
Сизни сўйишиби.

Газетхон илложми

Гулшода ҚУРБОНОВА

Баҳорбиби

Барқ уриб, жамолин намойиш этди,
Кўл силсилик қолинчи гулибөрлар.
Кир бошнинг тудхан ёқдан кетди,
Нил чўп-ла осмонга ўзди шинорлар.

Мастона майсалар тўлқинлар отиб,
Шуҳ шамолларининг ёлни тутди.
Дуддикең конталини шафака ботиб,
Боладек соғиниб кўёнини кутди.

Уйнучи боғларга ўсма қўйли-да,
Менга кўзин қисиб, қараф келди у,
Эрк бериб тақимдор кокилларига
Мажнунтол чиплини тараб келди у.

Жозигана кўмб суюк қизларин,
Севгичи дилларга солди минг гулув.
Пайласлаб қалбимнинг нозик ҳисларин
Ишқ торини чертти кетди у сулув.

Кўл чўзиб қолдилар
қўкка кўтариб.
Кўз тикиб толдилар,
кудай қўйшиди.
Баслингиз ахтариб,
ўй мингти гариб.
Юракни тилдилар,
тилишар ҳамон,
Суякка қадалди
санчиглан пичоқ
Сизга етмоқ армоқ,
кетмоқ ҳам армоқ,
Бироқ ечилмас сиз
бўйлаган сиртмоқ.
Сиз жуда гўзалсиз,
бўлмайди чидаб,
Инграпар, ўртнан
ўртанинг жонлар.
Бирлаҳза тин олмоқ
учун чинқираб,
Кақшаб, Сиздан изн
сурдаб бўрнлар.
Сизни севиб бўлмас,
севиб қолгандан,
Пойнингизга қудар
симёғочлар ҳам.
Томонда ҷўғ ёған,
дард ўтиб жондан.
Симоб симирмоқда
тўқ ҳам, очлар ҳам.
Сизга тараф ўқдир,
бас келгувчи ўқ,
Баҳс қилгувчи ўқдир,
қиломагай арз.
Сизга бир боғсанга
ётар мингта ўқ,
То нафауз узгучча
узолмагай қарз.
Сиз — ҳурсиз, хуснингиз
нурдан яралган,
Машхурисиз, расмингиз
минг-мингларда бор.
Сиз кетган толарда
корлар корайган,
Сиздан дастхат сўраб
излайди баҳор.

Минг бор танг қолдирган,
хоритсан, кувсан,
Таҳлиқада тутган
поидаб саҳарда.
Кўёшсиз умид ва
кўркўвуда турган,
Туни бўйи најзот
кутган Кайсларда.
Сизни севганларга
айламанг шафқат,
Нафтар ва газаб-ла
ўтда ёндиринг.
Фақат мендо сизга
лойиқ муҳаббат,
Ёнингизда фақат
мени қолдиринг.

Этмоқат, дикқат! Солинг қулоқ,
осинг қулоқ!
Соғлиқ сақлаши вазирлиги
этар оғоҳ!

Ишқ вируси шаҳарда кенг
тарқалмоқда,
Бу касаллик қўшиқларда
таралмоқда.

Ифор сочиб, ниш урмоқда
кортакларда,
Найза бўлиб санчилмоқда
юракларга.

Томоқ қақраб иссигингиз
оша агар,
Жон безовта, кўёдан уйку
қочса агар,

Сиз бу дардга чалингансиз,
кўркўманг аммо
Бу касаллик сизни касал
қимлас асло.

Бошингиздан ўтказинг бу
бош оғриқни,
Бир зарраси тиклалагайдир
тан оғриқни.

Огоҳ бўлинг — таралмоқда
Бу касалнинг юракларда
қолар изи...

Сиз менга кўёшиз,
Мен сизга кўйман?
Мен сизни севаман,
Сиз-чи, билмасман?

Бу севги бағримни
Тилгани тилган,
Сизни деб телбаман,
Сиз-чи, билмасман...

Бир сизни деганман —
Ташлаб кетмасман.
Хиёнат қилмасман,
Сиз-чи, билмасман...

Сизни ардоқлашиби,
Сизни сўйишиби.

ЭЛОН

Ҳазил

Дикқат, дикқат! Солинг қулоқ,
осинг қулоқ!
Соғлиқ сақлаши вазирлиги
этар оғоҳ!

Ишқ вируси шаҳарда кенг
тарқалмоқда,
Бу касаллик қўшиқларда
таралмоқда.

Ифор сочиб, ниш урмоқда
кортакларда,
Найза бўлиб санчилмоқда
юракларга.

Томоқ қақраб иссигингиз
оша агар,
Жон безовта, кўёдан уйку
қочса агар,

Сиз бу дардга чалингансиз,
кўркўманг аммо
Бу касаллик сизни касал
қимлас асло.

Бошингиздан ўтказинг бу
бош оғриқни,
Бир зарраси тиклалагайдир
тан оғриқни.

Огоҳ бўлинг — таралмоқда
Бу касалнинг юракларда
қолар изи...

Фаслларнинг
хур қизи

Гўзлар фаслларнинг хур қизи баҳор,
Шафғон лоларнинг қўрмизи баҳор.
Қўрқам дийдоринда равшан ҳувайдо,
Тенг бўлди туи бирла қундузи, баҳор.
Юракка ўт ёқди ҳар қизғалдогин,
Тўлғонди тоқларнинг илдизи, баҳор.
Тиллар тошади дил қирғонидан,
Бўл тансиқ умринг ҳар кези, баҳор.
Бинағина кулади, қиқирилар ирмоқ,
Хаида сенади тоғ юлдузи, баҳор.
Туйгу сиёхига киприғим ботар,
Тоза нағасларнинг сен ўзи, баҳор.
Барра барғдан мента шамсия тудгинг,
Янғонинг шеъримнинг ҳар сўзи, баҳор.
Сендан бошланади баҳтли элизимнинг
Зафарга элтувчи Наврӯзи, баҳор!

Кутлайми!

Ўтган асрнинг 60 — 80-йиллари ўзбек
адабий танқидчиларни Норбой Худойберганов
деберганнинг сермулоҳаза, муросасиз,
ўтқир муммалорни ўртага ташланган мақолаларидан
маколарисиз тасаввур килиб бўйламида.
Ўзбек адабиётидаги ўша даврда пайдо
бўлган, хоҳ муваффақиятли, хоҳ ўртами
бўлсин, аксарият асарларга мунаккис
ўзининг принципиал муносабатини
билирган. Тўғри, айрим ҳаммаси
даъвияни кўлганидек, унинг мақолаларидан

Норбой Худойберганов собиқ шўроп
дарвади Оид Ёқубов, Абдула Орипов,
Пиримкул Кодиров, Тўлепберген
Кайтбергенов, Шукрулло, Шукур Хол
мираев, Рауф Парфи, Омон Матжоннинг
хўмкор макфура мезонларига тўғри
кечилгандаги қизғин кўллаб-
куватларидан, халифийи макфура
мезонларига тўғри ишлайди. Оид
адабиётидаги ҳаммаси ҳаммаси
даъвияни кўлганидек, унинг мақолаларидан

МУНАҚҚИД
СЎЗИННИГ САЛМОФИ

пишиб-етилмаган фикрлар, субъективизм
бўлгилари бўлса бордир. Бироқ шу
нарса ҳақиқати, Н.Худойберганов ик
мақолалари билан Абдула Каҳордек
талабчан ўзининг назарига тушган,
унинг ўтиларига доимо амал килиб
келади, адабиётини мукаддас калом, деб
билиди. Олим ўзи тўғри деб ишонган
нуктаи назарларни асарнинг матнига, ба
дийи хусусиятларига асосланади.
Бугун унинг китобларига, мақолаларига
қўйта кўз юргутириб фолияти
давомиди фикру зикри адабиётимизнинг
юқсанлиги караштирганини бўлди.
Бадиий юқсанлиги асади, асарнинг
хаммаси мунаккислариниң ҳаммаси
килиши ҳамин кечганилигини
тушуниш мумкин. Бироқ у
хамиша адабиёт манбаатини
кўзлаб ишлайди. Зеро, бадиий
асарни ҳаёт ҳақиқатга айлантиришдек
юқсан мезондан турбап таҳлил
килиш, баҳор бериси, ўнинг
адабиётдаги ўрнини белгилаш
танқидчи ишоди кредосининг ўзагини
ташкил этилади.

Бироқ Худойберганов адабиётга, бўлди
бадиий сўзга доим ўз қарашлари бор
жашош ишлайди. Норбой ака фолиятининг
этилган ўзининг назарига тушган
деб ишонган ўзининг мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.
Хакикат баҳсларда түғифларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.
Адабиётни мунаккисларидан бўлди.
Хакикат баҳсларда түғифларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Гарчи атоқли шоиримиз ушбу тарифига
тагдор бар манъонин юқлабандек тү
юлса-да, Норбой ака фолиятининг
этилган ўзининг назарига тушган
деб ишонган ўзининг мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.
Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.
Дарҳакат, олтишичини-етмишини
йилларда нафакат ўзи тенги Умарали
Норматов, Баҳодир Ғуломов, Иброҳим
Ғафуров, Ҳафиз Абдусалом, шариф
Матъуб Кўшконов билан ҳам баҳсга
киришар, ўз нуктаи назарини илгари
мунаккисларидан бўлди. Атоқли олимлар
макомидаги Озод Шарағидинов,
Матъуб Кўшконов билан ҳам баҳсга
киришар, ўз нуктаи назарини илгари
мунаккисларидан бўлди. Атоқли олимлар
макомидаги Озод Шарағидинов,
Матъуб Кўшконов билан ҳам баҳсга
киришар, ўз нуктаи назарини илгари
мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

Атоқли олимлар М.Кўшконов, О.Ша
файдинов изидан бориб, улар билан
ённа-ён турбап, адабиётни мунаккисларидан
адабиётни мунаккисларидан бўлди.

